

lig glad for, at der ikke i større udstrækning er blevet sat spørgsmålstejn ved de fusioner, som nu er ved at blive realiseret, for optakten til i hvert fald den første af disse forespørgsler fokuserede jo meget på det helt urimelige i den måde, disse fusioner er blevet virkeliggjort på. Men jeg tror, det er åbenlyst for alle i dag, at vi taler om fusioner, der er sket ad frivillighedens vej, og det er også det, der klart har været det gennemgående under debatten her i dag.

Jeg mener også, der har været rigtig mange gode faglige grunde til de konkrete fusioner, men det vigtigste er, at det er sket på baggrund af institutionernes egne ønsker og vurderinger. Derfor synes jeg også, at man til de svar, som er blevet givet, bl.a. fra fru Charlotte Fischer, kan knytte, at når det er blevet, som det er blevet, er det, fordi det lige akkurat går så langt, som institutionerne har ønsket det. Når vi har oplevet, at der er institutioner, som ikke er fusioneret, f.eks. IT-universitetet, er det, fordi der er blevet argumenteret for, at det var en god idé, at det skulle fortsætte uændret, selv om det er en lille institution. Så enkelt er svaret.

Jeg synes også, der er grund til at slå fast, at forskningsfriheden står uantastet. Det gælder både før, under og efter sammenlægningen af sektorforskningsinstitutionerne og universiteterne. Det kan der vist ikke være større tvivl om. Men til gengæld vil jeg også sige, at vi nu har fået skabt en konstruktion på danmarkskortet med nogle fusioner, og jeg håber, at også Folketinget vil medvirke til, at der bliver arbejdsro for universiteterne, både for bestyrelserne, ledelserne og de mange medarbejdere.

Så med dette flertal, som er bag vedtagelsen i dag, håber jeg, at der bliver arbejdsro, og at man virkelig kan udnytte de mange muligheder, som ligger i den nye universitetslov og i de fusioner, som nu bliver virkeliggjort.

Kl. 13.10

Jeg synes til gengæld, det er noget skuffende at se oppositionens forslag til vedtagelse, som jeg føler et langt stykke hen ad vejen, uden at nævne det, bygger på en artikelserie, der har været i Dagbladet Information.

De ting, der føres frem her, er der sikkert dækning for, men jeg må understrege, at det jo altså er undersøgelser, som man må sige ikke har et særlig højt videnskabeligt niveau, når man spørger så få og kun på to universiteter, og når det er under 50 pct., der svarer. Jeg er lidt betænkelig, hvis det er således, at oppositionen her i Folketinget vil drive politik på grundlag af så-

dan, må jeg sige, meget lidt videnskabelige undersøgelser.

Der er flere, der har været inde på størrelsen af fusionerne. Jeg tror afgjort, at de 3 store fusioner, som vi har fået skabt omkring Københavns Universitet, Aarhus Universitet og Danmarks Tekniske Universitet, giver nogle muligheder, som afgjort vil skabe bedre forudsætninger for, at man kan leve op til de krav, der stilles i dag med de udfordringer, vi står over for.

Men når der er nogen, der ligesom fremstiller det, som om jeg gerne havde set, at det hele var blevet til bare disse 3 store, er det jo ganske forkert. Det er ganske forkert af den grund, at jeg straks fra starten har sagt, at der skulle være mindst 5 og højst 12. Bag det lå der, som også nogen allerede har analyseret, at jeg mener, det er vigtigt, at vi også har nogle regionale universiteter.

Derfor kan jeg sige, at parallelt med de 3 store, som jeg mener vil være i stand til at løse nogle af de opgaver, vi har foran os, mener jeg også, at både Aalborg Universitet, Syddansk Universitet og Roskilde Universitetscenter hver på sin måde har en opgave at løse i de kommende år. Og så har vi IT-Universitetet, som ganske rigtigt er et lille universitet, men et lille universitet, der til gengæld har en helt specifik opgave og nu har bedt om, om de i højere grad må forsøge at samarbejde internationalt. Det har vi sagt ja til.

Over for hr. Rasmus Prehn vil jeg gerne være med til at understrege, at jeg synes, det er en fornuftig tidshorisont, vi har lagt op til i vedtagelsen. For det er jo rigtigt, at universitetsloven blev vedtaget for 3 år siden, men det danmarkskort for universiteterne, der nu realiseres ved indgangen til 2007, skaber så mange ændringer og nye forudsætninger, at jeg mener, at vi alle burde være enige om, at det var rimeligt, det fik lov til at køre i et par år, inden vi foretager en større evaluering. Så derfor kan jeg til fulde tilslutte mig den tidshorisont.

Så vil jeg gerne her fastslå meget, meget tydeligt, som både hr. Rasmus Prehn og fru Carina Christensen også gjorde det, at der selvfølgelig er tale om en ekstern, uvildig undersøgelse. Der var nogen, der brugte megen taletid og flere spørgsmål på at analysere det. Når det ikke står i vedtagelsen, tror jeg rent faktisk, det er, fordi vi betragter det som en selvfølge. Det er også sådan, vi normalt arbejder i Videnskabsministeriet. Så derfor vil jeg meget gerne være med til at bekræfte det, som flere ordførere har bedt om,